

Божие то желание за нас е, ние да приемем Христос. Когато Го приемем, ние получаваме изкупление, прощение, оправдание, помирение, омиване и новородение. **След като сме спасени, Бог иска от нас да сме гладни за Христос.** Нашето желание трябва да бъде: „Аз искам повече от Христос! Искам да съм човек, който е гладен за Христос, искам Той да бъде моето снабдяване в живота, искам да съм изпълнен и пропит с Него.“

Тогава ние ще сме част от Христос. Именно с такива хора, Христос изгражда Своята църква. Помислете си за това, колко християни днес, наистина се стремят към Христос. Колко от християните са гладни и жадни за Христос? Съмнявам се, че сред нас има много, които така се стремят към Него. Ако си говорим откровенно, тези дни и аз си зададох на самия себе си въпроса, доколко аз съм гладен за Христос. Запитах се: „А ти гладен ли си за Христос? Ти си във вярата от години. Можеш ли да кажеш, че си също така гладен за Христос, както апостол Павел във Филипяни 3 глава?“

Аз трябва да си призная и да кажа на Господ: „Господи, бъди милостив към мен! Аз не съм така гладен и не съм такъв търсещ.“

Във Филипяни 3:10-11 е показано колко гладен е бил Павел за Христос: „За да позная Него, силата на Неговото възкресение и общението в споделянето на Неговите страдания, ставайки уподобен на Него в смъртта Му, та дано някак достигна възкресението на мъртвите.“

Тук ние виждаме, че Павел е имал огромен глад за Христос. Колко християни днес са така гладни за Христос? **Гладните за Христос християни са толкова малко, защото благовестието за Царството не е било проповядвано правилно. Всички сме слушали само евангелието на благодатта, но не сме чули Евангелието за Царството.** Всички сме слушали евангелието на благодатта за вечното спасение, повярвали сме в това благовестие и сме получили спасението, но вероятно не сме чули съответстваща проповед за Царството. Затова всички, включително и аз, се нуждаем от сериозно предупреждение. Аз съм загрижен за това, че сред нас са толкова малко тези, които така силно се стремят към Христос. **Ние трябва да видим колко сериозно е това, защото или ще получим награда, или ще застанем на съд.** Затова трябва да си кажем: "Господи, искам да бъда сериозен, искам да се стремя към Теб, искам да Те познавам, искам повече от Теб." **Не става въпрос само да знаем истината за Царството, става въпрос доколко истински искаме да познаем Христос и Той да се изобрази в нас.**

Вие стремите ли се към Христос? Изобразява ли се Той във вас все повече и повече? Ако това не е така, не си търсете оправдание и не казвайте: "Господи, нищо не ми се получава. Аз не мога да отговоря на стандарта, показан от Теб в евангелието на Матей, глави 5, 6 и 7. Господи, Ти знаеш, че никой не може да изпълни този стандарт. Как ще мога аз да го направя? Господи, моля Те, прости ми."

Вие можете да се оправдавате днес, но няма да можете да се оправдавате, когато се срещнете с Господ пред Неговия престол. Тогава няма да има оправдания, а ако се опитате да го направите, Господ ще каже: "Нима не Съм ти дал Себе Си? Аз Съм вседостатъчна благодат, но ти беше ли достатъчно гладен, за да Ме търсиш и да се стремиш към Мен?"

Какво ще кажете тогава? -Ще мълчите.

Христовата църква не може да се изгради от християни, които не са гладни за Самият Христос. Но къде могат да се намерят християни, които се отричат от себе си и следват Христос? Трудно е да се намерят такива хора, защото повечето християни остават в определена група, докато там им харесва. Но ако там нещо вече не им харесва, те си излизат и отиват някъде другаде. Някъде в друга група, деноминация или църква, за да се чувстват спокойни със себе си. Но не се обръщат към Христос, колкото и да продължава тяхното търсене и от това се вижда, че те не са гладни и жадни за Него, а си търсят своето, оправдавайки се винаги. **А пък Христос ни е казал:** "Ако иска някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си, и така нека Ме последва. Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби, а който изгуби живота си заради Мене, ще го намери." **Той ни казва да следваме Него и**

Неговото учение, отричайки се от всичко, което ни пречи да го направим, от всичкото наше разбиране за истината, защото Истината- това е Христос! Защото всичко друго е суета и гонене на вятъра. Какво можем да кажем за себе си? Ние търсим ли си оправдание, или се стремим да следваме Христос? Ние трябва да кажем на Господ, че отчаяно се нуждаем от Него, и че искаме да Го намерим и да се изпълним с Него. Трябва да искаме да познаем Истината, която е Самият Христос. И ако това е истинското разположение на сърцето ни- Господ ще дойде при нас и ще вечеря с нас.

Привличай ни Господи и озари ни със Своята светлина, осияй ни с Твоята истина, за да познае всеки, че само Ти си Истината и само Ти Си, от Който се нуждаем! Нека и ние да можем да кажем от сърце като Павел: "Всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо- познаването на моя Господ Исус Христос, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия и да се намеря в Него."

Превод: Светлина за теб